

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ.

LE COURRIER GREC.

GRIECHISCHER COURIER.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ εκδίδεται δια της εβδομάδος, τριήμερον, και το Σάββατον. Η τιμή της συνδρομής είναι 24 δραχ. καθ' έτος προπληρωτέα. Η τιμή των καταχωρήσεων είναι 30 λεπτά δια τον γράμον 50 στοιχείων. — Η συνδρομή γίνεται εν Αθήναις εις την Βασίλ. Τυπογραφείαν εντός δε της Ελλάδος εις τους διευθυντάς ταχυδρομίας, και εντός εις τους κυρίους Ελλήνων Προξένους.

Le COURRIER GREC paraît le mardi et samedi de chaque semaine. Le prix de l'abonnement est de 24 drach. par an, payables d'avance. — Prix des insertions, 30 lepta par ligne de 50 lettres. — On s'abonne à Athènes à l'Imprimerie Royale; chez les directeurs de Postes dans l'intérieur, et chez MM. les Consuls de Grèce à l'étranger.

Der griechische Courier erscheint wöchentlich zweimal, am Dienstag und Samstag. — Das jährliche Abonnement beträgt 24 Drachmen Vorausbezahlung. — Die Insertions-Gebühr ist 10 Lepta für eine Zeile von 50 Lettern. — Man abonnirt sich für Athen in der Staatsbuchdruckerei, für die Provinzen bei den resp. Postbehörden, für das Ausland bei den k. griech. Consuls.

ΤΡΙΤΗ 25 Μαΐου.

MARDI 6 juin.

DIENSTAG, 6. Juni

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΑΘΗΝΑΙ 4 Μαΐου

— Η Α. Μ. επροέδρευσε το συμβούλιον Επικρατείας την 4 Ιουνίου.

— Ο Βασιλεύς ενέκρινε την χορηγίαν αναγκαίων ποσοτήτων προς βελτίωσιν των καταστημάτων του καθαριτηρίου, των φυλακων και των στρατώνων της Ναυπλίας.

— Η Α. Μ. ενέκρινε ομοίως χρηματικάς εντάλαξας εις διαφόρους δήμους της Φθιώτιδος προς κατασκευάσειν επί του Σπερχειού πλησίον της Γρανιτζας.

Δια διαφόρων διαταγμάτων υπό ημερομηνίαν 20 Μαΐου ο Βασιλεύς επηρεστήθη ν' απονεύμη εις τιν. Κ. Βαρόν Στέγγελ γραμματέα της Α. Μ., Βασίλειον Στακόπουλον εκ Τριπόλεως της Πελοποννήσου και Σερλάκην Γεν. Ταμίαν τον χρυσούν σαυρόν των ιπποτών και τους Κ. Κ. Θεοφάνην Σιατιστέα 6^ο γραμματέα της ιεραρχίας και Αναγνώστην Κανελόπουλον λοχαγόν φαλαγγίν τον αργυρούν σταυρόν των ιπποτών του βασιλικού τάγματος του Σωτήρος.

Η Αθηνα δημοσιεύει εις το σημερινόν υπ' α. 438 φύλλον της με φράσεις τραχείας εξομολογήσεως τινάς, τας οποίας φαίνεται ελαβε σχετικώς ως προς τη μετακλήσιν του Κ. Φράν.

Ημεεις περιοριζόμεθα μόνον εις το ν' κατατήσωμεν ότι καθως επράξεν ως προς τους Κ. Κ. Μάουερ, Άβελ, Λεσυέρ, Λύδερ, Βράνδ κτλ. η Αυτού Βασιλική Μεγαλειότης συγκαταθέσει της οποίας και ούτοι πάντες και ο Κ. Φράν, όπηρέτων εις την Ελλάδα μετεκάλεισε τον τελευταίον τουτον ως είχε το δικαίωμα να το κάνει χωρίς να συμβουλευθή κανένα, ο δε Βασιλεύς της Ελλάδος εδέθη την από την υπηρεσίαν της Μεγαλειότητός του παραίτησιν, την οποίαν εσπευσεν ούτος να δώση.

— Έχομεν υπ' όψιν ένα των τελευταίων αριθμών περιοδικού τινος συγγράμματος εκδομένου εις Λονδώνον υπό τον τίτλον Port-folio «Χαρτοφυλάκιον.»

Η εξ Ελλάδος αλληλογραφία του φαίνεται υπηγορευμένη από πάθος, και φέρει εις έκαστην γραμμην τύπον πικρίας.

Μετα διήγησιν διαφόρων μύθων περί των μετά την επάνοδον του βασιλέως εν Ελλάδα συμβάντων και των κατά την απέλευσιν του Κόμητος Αρμανσπεργου, προς τον έποικον εκφράζεται με τρόπον αποδεικνύοντα άνωτον οίλον γναρίζοντα το σεμνόν και το πρέπον, ο συγγραφεας του άρθρου προσβάλλει τον πρόεδρον του Υπουργίου Κ. Ρουθάρτ. Το περιέργον είναι ότι καθ' όν καιρόν τι φυλάκων τουτο εξέδιδε εις Λονδώνον, ο Κ. Ρουθάρτ ουχί μολίς πρό δεκαπέντε ημερών φθάσει εις την Ελλάδα και μ' ελόν τουτο οι άνωτακτικαί του Χαρτοφυλακίου εχούσιν ήδη διηγήθη να κρίνωσι περί της ικανότητος του προέδρου του υπουργείου μας, επί πράξεων τας οποίας εισέτι δν γνωρίζον, διότι δέν είχαν εισέτι πράξη.

Ενομίσαμεν ότι χρεωσούμεν να δηλώσωμεν την έκ τών προτέρων ταύτην θέσιν του Χαρτοφυλακίου, ως προς την νέαν κυβέρνησιν, και να παρακινήσωμεν τούς συντάκτας αυτού να προσέχωσιν ως προς την φιλαλήθειαν των άνωτακτικων των.

Κατά τας τελευταίας εκ Πόρου ειδήσεις, 116 άτομα έχον προσβληθή, εκ της πανώλους, μέχρι της έσπέρας της 10 Μαΐου, 95 είχαν αποθάνει, 5 είχαν ήδη θεραπευθή, και 5 ερίσκοντο εισέτι υπό θεραπείαν.

Η πόλις του Πόρου είχε ήδη εκκενωθή όλόκληρος, και η καθαρις των οικιών και των εν αυτή πραγμάτων εξηκολούθει πάντοτε να γίνεται μετά δραστηριότητος.

Η εντελεστερα υγεία επικρατεί εις όλα τα λοιπά του Βοσπείου μέρη. Το πλήρωμα και οι επιβάται του Τρεχαντη σιλείου μέρη.

INTÉRIEUR.

ATHÈNES le 5 juin.

— S. M. a présidé le Conseil d'Etat, le 4 Juin.

— Le Roi a donné son approbation à l'allocation des fonds nécessaires, pour l'amélioration des établissemens de quarantaine, celle des prisons, ainsi que des Casernes de Nauplie.

— S. M. a de même autorisé une avance de fonds à diverses communes de la Phtiotide, pour la construction d'un pont sur le Sperchius près de Granitza.

— Par diverses ordonnance en date du 1 juin le Roi s'est plu à conférer à MM. le Baron Stengel, son secretaire; Basile Christacopoulos, de Tripolitza et G. Spaniolaki, Caissier général, la Caoix de chevalier en or et à MM. Théophane Siatistefs, 2e secrétaire du St Synode et A Canélopoulo, capitaine phalangiste, celle de chevalier en argent, de son ordre Royal du Sauveur.

La Minerve publie dans son numéro d'aujourd'hui (438), des confidences qui lui auraient été révélées à propos du rappel de Mr. Frey.

Nous y répondons, seulement que de même que S. M. le Roi de Bavière en a agi à l'égard de MM. Maourer, Abel, Lesuire, Luder, Brand etc. qui du consentement de sa dite Majesté servaient en Grèce ainsi que Mr. Frey, Elle a rappéléce dernier, comme elle avait bien le droit de le faire, sans consulter personne, et que S. M. le Roi de la Grèce n'a fait qu'accepter la démission de son service que Mr. Frey s'est empressé de Lui offrir.

— Nous avons sous les yeux un des derniers numéros d'un journal périodique qui se publie à Londres, sous le titre de «Portfolio».

Sa correspondance de Grèce est empreinte d'une véhémence hors de toute mesure, et l'esprit de passion s'y trahit à chaque ligne.

Après avoir gratifié ses lecteurs de véritables contes sur des circonstances qui se seraient passées depuis le retour du Roi, à l'occasion du départ du Comte d'Armensperg, et s'être exprimé envers ce dernier, d'une manière qui dénote une personne rien moins que familière à un langage de convenance et d'urbanité, l'auteur de l'article s'attaque au Président du Conseil M. de Rudhart.

Ce qui est assez remarquable, c'est qu'à l'époque où ce numéro s'imprimait à Londres, il n'y avait pas quinze jours que Mr. de Rudhart était en Grèce et déjà les correspondans du Portfolio avaient pu juger de la capacité de notre premier Ministre, sur des actes qu'ils n'avaient pu connaître, puisqu'ils n'existaient encore pas.

Nous avons cru devoir signaler cette position à priori du Portfolio à l'égard de la nouvelle administration et nous terminons en l'engageant à se tenir sur ses gardes, quant à la véracité de ses correspondans.

— D'après les nouvelles de Poros jusqu'au 1 juin au soir, il y avait 116 individus attaqués de la peste, dont 95 morts, 5 guéris et 16 en traitement.

Toute la ville avait été évacuée et la purification des maisons et effets, continuait à se faire.

La santé la plus parfaite règne dans tout le reste de la Grèce. Les personnes qui se trouvent à bord

INLAND.

ATHEN, den 5. Juni.

— Se. Maj. der Koenig präsidirte in der Staatsraths-Sizung am 4. Juni.

— Se. Maj. der Koenig bewilligte die nöthigen Fonds zur Ausbesserung der Quarantaine, Gefängnisse und Casernen in Nauplia.

— Ebenso bewilligte Se. Maj. mehreren Gemeinden von Phtiotis Geld-Unterstützungen zur Anlegung einer Brücke über den Sperchius bei Granitza.

— Durch verschiedene am 1. Juni erlassene Ordonanzen geruheten Se. Maj. der Koenig, den H.H. Baron Stengel, Secretær Sr. Maj., Basil. Christakopoulos, aus Tripolitza und General-Cassier Spaniolakis das goldene, und den Hrn. Theoph. Siatistefs, 2. Secretær der heiligen Synode, und Anag. Kanelopoulos, Capitän in der Phalanx, das silberne Ritterkreuz des Erlöser-Ordens zu verleihen.

Wir lesen in der heutigen Nummer 438 der »Minerva« einige Mittheilungen über die Abberufung des Hrn. Frey, welche dieselbe auf confidentionellem Wege erhalten haben will. Wir beschränken uns darauf, ihr zu erwidern, dass Se. Maj. der Koenig von Bayern in Uebereinstimmung mit der Handlungsweise, die er in Bezug auf die Herrn Maurer, Abel, Lessuire, Lüder, Brand etc. befolgte, — die sämtlich, so wie Hr. Frey, unter Seiner Genehmigung in griech. Dienste traten — auch den Leztern abberief, ohne sich, weil er das volle Recht hiezu hatte, mit Jemanden hierüber zu berathen. Der Koenig von Griechenland aber nahm das Entlassungsgesuch des Hrn. Frey an, welches dieser Sr. Maj. überreichte.

— Es liegt eine der letzten Nummern der in London erscheinenden periodischen Zeitschrift »Portfolio« vor uns. Es scheint, dass deren Correspondenz aus Griechenland von Leidenschaft diktirt wird, denn jede Zeile trägt das Gepräge von Gereiztheit. Nachdem das Portfolio seine Leser mit mehreren Fiktionen hinsichtlich der auf die Ankunft Sr. Maj. zunächst folgenden Ereignisse und der Abreise des Grafen von Armensperg unterhalten, über den es sich in einer Weise ausdrückt, die keinen hohen Begriff von der Delicatesse und der Gesittung des Verfassers giebt, geht derselbe auf einen Angriff gegen den Minister-Präsidenten Herrn von Rudhart über. Auffallend ist der Umstand, dass zu der Zeit, als die fragliche Nummer des Portfolio in London erschien, Hr. v. Rudhart kaum 15 Tage in Griechenland angekommen war, und dass dessen ungeachtet die Correspondenten des Portfolio schon über die Fähigkeit des Minister-Präsidenten zu urtheilen im Stande waren, und zwar auf den Grund von Maasregeln, die ihnen noch nicht bekannt sein konnten, weil sie noch nicht angeordnet waren.

Wir hielten es für nöthig, diese Stellung, die das Portfolio zum voraus gegen die neue Administration eingenommen, zu bezeichnen, und die Redacteurs desselben auf die Wahrheitsliebe ihrer Correspondenten aufmerksam zu machen.

— Nach den neuesten Nachrichten aus Poros würden bis zum 1. Juni Abends 116 Individuen von der Pest befallen; 95 waren gestorben, 5 ge-

ρίου το οποίον έφερον εξ Επιδαύρου εις Πειραιά Παναρούς...

Κύριε Συντάκτα του Ταχυδρόμου.

Εις τον 87 αριθμόν της εφημερίδος σας, ανακινώζων άρθρον τι της...

Διά των εκφράσεών σας αυτών φαίνεται, Κύριε Συντάκτα, ότι με προ...

Το μνημονθέν έγγραφον, και αν υποθετή ότι φέρε την υπογραφήν μου...

Αι διατι οχι μόνον δεν ενθουσιάζομαι παντάπασιν (καθώς και ούδε εις των...

Β' Διότι το έγγραφον τουτο είναι συντεταγμένον εις υφος εκ διαμέ...

Γ' Διότι, καθώς επληροφόρηθην παρά τίνος, αντί πραγματικης σφρα...

Δ' Διότι, αν ρυθμίσει ενόψει έχωσθε εις την Γραμματείαν, επέρ...

Εν Αθήναις, τη 16 Μαΐου 1837.

Κ. Δ. Σχινάς.

du Trécardire, qui a amené au Pirée les soldats Bava...

EXTÉRIEUR.

— FRANCE. Pendant les premiers jours du mois de mai la...

— Le lieutenant-général Damrémont à son arrivée à Alger, a...

« Le Roi veut la conservation d'Alger; il veut tout ce qui peut...

« Le Roi veut la conservation d'Alger; il veut tout ce qui peut...

« Le Roi veut la conservation d'Alger; il veut tout ce qui peut...

« Le Roi veut la conservation d'Alger; il veut tout ce qui peut...

« Le Roi veut la conservation d'Alger; il veut tout ce qui peut...

« Le Roi veut la conservation d'Alger; il veut tout ce qui peut...

« Le Roi veut la conservation d'Alger; il veut tout ce qui peut...

« Le Roi veut la conservation d'Alger; il veut tout ce qui peut...

« Le Roi veut la conservation d'Alger; il veut tout ce qui peut...

« Le Roi veut la conservation d'Alger; il veut tout ce qui peut...

« Le Roi veut la conservation d'Alger; il veut tout ce qui peut...

« Le Roi veut la conservation d'Alger; il veut tout ce qui peut...

heilt, und sie fanden sich in ärztlicher Behandlung. De Salt Poros war fast ganz geleert, und...

Hr. Redakteur!

Indem Sie in Nr. 87 Ihrer Zeitung einen Artikel widerlegen,...

Durch die Ihre Aeusserungen, Herr Redakteur, fordern Sie...

Die in Ihrer stehende Urkunde enthält, wenn man auch vor...

Es enthält die Voraussetzung nicht besonders Unwahrscheinliches,...

Herr Redakteur! — möge mir der Redakteur der Minerva verze...

1) Nicht allein mir, auch jeder, welcher die Absendung durch...

2) Die Schrift in einem Style abgefasst, welcher derjenigen...

Wie ich von Jemand erfahren habe, enthält die Urkunde...

Da sich keine Spur jener Urkunde in dem Ministerium fin...

Aus allen diesen Gründen halte ich es für unmöglich, dass ich...

Mais faut-il porter cet amour de la centralisation jusque dans les...

« Le Roi veut la conservation d'Alger; il veut tout ce qui peut...

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΤΑΛΙΑΙΑ. Κατά τας πρώτας του Μαΐου ημερας η βουλή των αντι...

Ο αντιπρόεδρος Δαμρμεών μετά την εις το Αλχέρσον φέρει...

Κάτοικοι των κατά την άρκτόν Αφρικην Γαλλικών επαρχιών...

Ο βασιλεύς ανέθεσε εις εμέ την διαίτησιν των κατά την άρκτόν...

διά την κατάκτησιν των ταύτην. Η ανώμαλος αὐτὴ εἶναι ἀσφαλὴς ἐγγύ-
σις τῆς ὁποίας ἔχω πρὸς τὸν τόπον τοῦτον ἀγάπην. Ὅθεν ἐρχομαι προτι-
θέμενος νὰ παγίωσά ἐκεῖνο εἰς τὸ ὅπου συνέτελεσα τὴν κατάκτησιν.

Ὁ βασιλεὺς θέλει νὰ διατηρήσῃ τὸ ἄλγερνον ἐπιθυμῶν ἢν δύναιται
νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν διατήρησιν ταύτην καὶ νὰ τὴν καταστήσῃ ὠφέλιμὸν
πρὸς τὴν Γαλλίαν. Τοιαύτῃ εἶναι ἐπίσης καὶ ἡ ἐπιθυμία τῆς κυβερνήσεως
του, ἥτις θέλει πράξῃ ἐπὶ λογιστῆ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀναγκάσας καὶ
τελεσφόρον. Διὰ τὸν ἴσως χρόνον ἐχειράσθη νὰ μαζώμαθα, ἐχειράσθη νὰ
μεταδιδώμεν πανταχοῦ τὴν ἰδέαν τῆς ἡμετέρας ἰσχύος, νὰ ἀποδείξωμεν
ὅτι τὰ Γαλλικὰ ὄπλα δύνανται, καὶ εἰς ἀπόστατα ἀκόμη μῆρῃ νὰ ἀπέλ-
θωσιν, ὑπερασπίζομεν τοὺς φίλους μας καὶ προσβάλλομεν τοὺς ἐχθρούς
μας. Αὐτὸ ἀρὰ τὸ ἀποτέλεσμα τὸ ἀπαύσαμεν ἤδη πληροτάτα, καὶ ἀν-
ίσως ἡ ὑπεροχὴ τοῦ Γαλλικοῦ ὀνόματος εἰς τὰς ἐπαρχίας ταύτας ἀπαιτεῖται
κατὰ τῆς Κωνσταντίνης νέαν ἄλλην ἱκανοποίησιν, τὰ πάντα προδιατίθηται
εἰς τὸν ὅπου νὰ καταστήσῃ ἀναμφισβήτητον τὴν ταύτην ἱκανο-
ποίησιν. Ἐπὶ τῶν ἐξῆς μῆρας καὶ θυσίαι πρέσει νὰ ἀνταμοιβῶσιν ἐπαξίως
καὶ ὁ καιρὸς ἐπέστη διὰ νὰ συλλέξωμεν τέλος πάντων τοὺς καρπὸν τῶν
κατὰ τὴν Ἀφρικὴν κατακτήσεων μας. Νὰ συνεντρωσώμεν τὰς δυνάμεις
μας εἰς τὰς σημαντικωτέρας θέσεις, καὶ νὰ ἀποκαταστήσωμεν ἐκεῖ ὡς κύ-
ριοι, μὲ τρόπον ὀριστικὸν καὶ ἀπόλυτον νὰ παραδώσωμεν εἰς τὴν γενναίαν
ἀπασιν τὴν περὶ ἡμᾶς γῆν, καὶ διὰ τῆς γενναίας νὰ ἐπιβιώσωμεν τρόπον
τινα εἰς τὴν Ἀφρικὴν νὰ ἐμφυλονοῦμεν τὰς ἰδιωτικὰς ἐπιχειρήσεις προσα-
τεύοντες αὐτάς, καὶ ἐπιδοκίμοι ἐπὶ τὰς ἐργασίας τῶν προουράζεις
ἀσφαλῆς καὶ ἀπαραστάτους. Νὰ ἐκτείνωμεν τὸν κύκλον τῶν προουράζεις
ἐξῆς τούτων καθὼς αἰ ἐργασίαι αὐξάνουσι. Νὰ προβαίνωμεν τοιοῦτο κρό-
πος βῆμα πρὸς βῆμα μετὰ συνέσεως, ἀλλὰ καὶ μὲ τρόπον ὠφέλιμον καὶ
ἀσφαλὴ, ἀλλοίαν ἄλλην ἔχοντες προθεσιν ἐμὴν τὴν τῆς διατηρήσεως ἐνδο-
μυχοῦ πεποιθῆσαι. Νὰ παρεξίμεν εἰς τὸ ἐμπέριον τῆς Γαλλίας καὶ τὸ τῆς
μεσημβρινῆς Εὐρώπης νέους πόρους. Νὰ ἀνοίξωμεν διὰ τὰ πλεῖστα τῆς ἐλευ-
θέρως καὶ ἀσφαλῆς λιμένας. Νὰ παρεξίμεν εἰς τὰς ἐμπορικὰς ἐπιχειρή-
σεις τῆς ἐπιωφελεῖ ἀνταλλαγμάτων καὶ πᾶσαν ἐνδεχόμενὴν εὐκόλιαν συμφω-
νῶς πρὸς τὰ συμφέροντα τῆς τε Μητροπόλεως καὶ τῆς ἀποικίας. Νὰ
καταστήσωμεν τὴν δυναστείαν μας εὐεργετικὴν καὶ γόνιμον πρὸς τοὺς
αὐτόχθονας. Νὰ τοὺς προσκαλέσωμεν εἰς τοὺς ἀγρούς μας. Νὰ ἐμπνεύσω-
μεν εἰς αὐτοὺς τὴν φιλοπονήσαν, ἐξασφαλίζοντες πάντοτε τὴν ἀξίαν τῆς
ἐργασίας καὶ ἀπεκαθιστῶντες αὐτοὺς φιλέργους νὰ τοὺς κάμωμεν νὰ θη-
ρεύωσι τὴν εὐταξίαν. Νὰ τοὺς ἐφελώσωμεν πρὸς ἡμᾶς διὰ τὸν ἰδιῶν τῶν
συμφερότων καὶ ἐν ἐνὶ λόγῳ νὰ μεταβάλλωμεν τὴν ἐπιστάσιν πελεμικὴν
κατάστασιν εἰς εἰρήνην ἐπιστηρομένην εἰς αὐτὰ ταῦτα τὰ συμφέροντα,
εἰς τὴν δικαιοσύνην ἀλλ' οὐχ ἴσον καὶ εἰς τὴν δύναμιν τῆς εἰρήνης δι-
ταύτην νὰ καταστήσωμεν πρᾶσιμα μὲν καλοκἀγαθῶν τῶν σοῦ ἡγερέου
οἱ καὶ διατηροῦσιν αὐτὴν, ἐπίτροβον δὲ δι' ἑσῶς ἦθελον τὴν παραβίασιν
ἐξοὺ ποῖος εἶναι ὁ σκοπὸς πρὸς τὸν ὅποιον θέλει τείνει εἰς τὸ ἐξῆς ἡ κυβερ-
νησὶς τοῦ τόπου αὐτοῦ. Ἀλλ' ἐπιτυχίᾳ τοῦ σκοποῦ τοῦτου εἶναι ἔργον δυσ-
χερὲς καὶ ἐπιπολέον, εἰς τὸ ὅποιον ἐρχομαι νὰ καθιερώσω ἐμαυτὸν.

Ἀλέριον, τὴν 5 Ἀπριλίου 1837.
Ἐξ ἑξωμυτικῆς καὶ στρατιωτικῆς

στρατιωτικὰ πρε-
τοιμασία γίνονται κατὰ τὰς ἐπαρχίας τοῦ Ὀράν καὶ τῆς Κωνσταντίνης
καὶ ἴσως γαῖν ἡρεῖα νὰ λάβωμεν τὸ αὐτὸ μέτρον καὶ διὰ τὴν ἐπαρχίαν τοῦ
ἄλγερνον. Πανταχοῦ ἐπικαλούμεν τὴν ζῆσιν τῶν στρατιωτῶν, καὶ τὴν
περιφροσύνην τοῦ κινδύνου, πρᾶσιμα προμνηστικὰ καὶ ἐγγυώμενα τὴν
ἐπιτυχίαν εἰς πᾶσαν περιστάσιν. Ἐάν γαῖν ἡρεῖα νὰ ἐκτελέσωσιν ἐργασίαι
τινὲς προσδοκῶ τὰ μίγιστα ἀπὸ τὴν ἡμέραν τὴν σταθιρότητα, τὴν πε-
θαρχίαν, τὴν παντὸς ἀπομικροῦ συμφέροντος ἀπαρνησιν, καὶ τὸν ὑπερ-
εὐταξίαν καὶ τοῦ καθήκοντος ζῆλον σας.

(Ἐξῆς τῶν συζητήσεων.)

ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ

Ἐἰς τὰς ἐπομένους συ-
ζητήσεις ἐπισημασθήσονται τὰ ἀρθρα 80, 82 καὶ 85.)

Ἐἰς τὰς ἐπομένους συ-
ζητήσεις ἐπισημασθήσονται τὰ ἀρθρα 80, 82 καὶ 85.)

Ἐἰς τὰς ἐπομένους συ-
ζητήσεις ἐπισημασθήσονται τὰ ἀρθρα 80, 82 καὶ 85.)

Διὰ τὴν ἐπιτροπὴν διετήρησε τὴν εἰς δύο τάξεις διάκρισιν ταύτην τῶν
γυμνασίων: Ἐπὶ τῆ ἀπαιτήσεως τῶν περισσότερων γνώσεων ἀπὸ τοὺς διευ-
θυντάς τῶν δημοτικῶν γυμνασίων, ἢ ἀπὸ τοὺς τῶν ἀνωτέρων ἰδιωτικῶν
σχολείων; Ἐπὶ τῆ θέλωμεν ὥστε οἱ πρῶτοι νὰ ἐνεργῶν διηγεῖται ὑπὸ
τὴν ὀδηγίαν τῆς κυβερνήσεως, ἐνῶ ἦθελαν ἀρκεῖ ἂν καθυπέβαλλον μόνον
τὸ πρόγραμμα τῶν εἰς τὴν γραμματείαν τῆς ἐκπαίδευσως. Καλὴ εἶναι ἡ
συγκέντρωσις τῆς ἐνεργείας τῆς κυβερνήσεως: αὐτὴ εἶναι τὸ σύνολον τῶν
δυνάμεων τοῦ δημοσίου ἀντιτατομένων συγχρόνως εἰς τοὺς δημοσίου
ἐχθρούς. Ἀλλὰ πρέπει νὰ θέλωμεν νὰ εἰσαξώμεν τὴν συγκέντρωσιν ταύτην
καὶ εἰς τὰ καταστήματα τῆς ἀνωτέρας ἐκπαίδευσως; Ἰδοὺ πῶς ἀναγοῖ
ἐξῆς ἡ προτερημάτων μένους πολλὰς τεταμένους εἰς τὰ βῆθη τῶν ἐπαρ-
χίων. Πολλὰκι συνεστῆν ἡ ἀπάντησιν εἰς τὰς περιουσίας μου ἀνδρας πεπαι-
θωμένους, ἱκανοὺς, πλήρη ἐξῆς, ἀνδρας μεγαλοφυῆς, πολλὰκι ἀφαι-
ρομένους, οὕτως εἶπεν, εἰς τὰ μικρὰ δημοτικὰ γυμνάσια. Ἰδοὺ τὴν
Ἀγγλίαν. Ἡ Ἀγγλία εἶναι βεβαίως δυνάμεις ἰσχυρὰ, καὶ μ' ὄλον τοῦτο
ἔξῆς ν' ἀφαιρῆ ἀπὸ τὴν συγκέντρωσιν ὅτι, εἶναι εὐλογίως ἀφαιρέσιον. Ἡ
δοκίμια, μαθητομένη τῆς συγκέντρωσεως εἶναι τοσούτον ἀπλή εἰς τὸν
τόπον ἐκεῖνον, ὥστε τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν δὲν ἔχει σχεδὸν εἰς
αὐτὸν ὑπαλλήλους; τὸ ὑπουργεῖον πρῶτον ἀνταποκρίνεται μὲ διὰ τὴν Ἀγ-
γλίαν διὰ τριάντας, μὲ τὴν Σκωτίαν δὲ εἶναι καὶ μὲ τὴν Ἰρλανδίαν δὲ
αἰκοιστεσσάων ἐπιστολῶν κατ' ἑσῶς. Ἰδοὺ οἱ αἱ σχέσεις τοῦ.

Ἀλλὰ θέλωμεν μὲ ἀντιθεῖσαι ὅτι ἂν παραλείπωμεν τὰ δημοτικὰ γυμνάσια
εἰς τὴν διάθεσιν τῶν δημοτικῶν συμβουλίων, διάφοροι τῆς παιδείας κλά-
δοι, αἱ ἀρχαῖαι π. χ. γλώσσαι, ἡ ἑλληνικὰ καὶ ἡ λατινικὰ θέλωμεν ἀμε-
ληθῆ. Κύριοι, εἰς τὸ διάστημα τριακονταετῶς βίου εἰς τὴν ἀκαδημίαν
ἐργάσθη πολλοὺς περιφρονοῦσιν ἀνδρας, καὶ εἶδα ὅτι πολλοὶ ἐξ αὐτῶν κατ-

des provinces. J'a souvent eu occasion de rencontrer dans me
voyages des hommes savans, capables, zélés, des hommes de gé-
nie même, perdus en quelque sorte dans les petits collèges com-
munaux. Voyez l'Angleterre: certes c'est là une puissance vigou-
reuse; et cependant on sait enlever à la centralisation ce qui doit
lui être enlevé. L'administration y est tellement simplifiée en se
décentralisant, que le ministère correspond avec l'Angleterre, par
trente lettres par an, avec l'Ecosse par vingt, avec l'Irlande par
vingt-quatre. Voilà toutes ses relations.

On dira qu'en livrant les collèges communaux au libre arbitre
des conseils municipaux, certaines branches d'instruction, les lan-
gues anciennes, grecque et latine, pourront être négligées. Mes-
sieurs, trente ans de vie académique m'ont mis en rapport avec
un grand nombre de personnages célèbres, et j'ai vu que plusieurs
d'entre eux laissaient souvent leurs ouvrages inachevés, lorsqu'ils
ne s'étaient pas occupés d'études littéraires. Un sculpteur ne sait
guère la valeur d'un groupe que lorsqu'il l'a ébauché; de même,
on ne sait guère la valeur d'un ouvrage qu'après l'avoir rédigé et
formulé.

Eh bien! cette habileté de rédaction, que je réclame et dont je
reconnais toute l'importance, je suis convaincu qu'elle peut fort bi-
en s'acquérir sans l'étude du grec et du latin. Et cependant, Mes-
sieurs, veuillez croire que j'attache plus d'importance à l'étude de
la littérature que ce membre de l'Université, qui s'est exprimé
ainsi: « La poésie et les lettres donnent plus de grâce à la galante-
rie et plus de délicatesse au plaisir. » (Rire général et prolongé.)

Je ne demande pas que l'étude des langues anciennes soit absolu-
ment exclue des collèges communaux, mais qu'elle y soit facultative.
Je veux que l'on puisse remplacer l'étude du grec et du latin
dans les collèges communaux, par l'étude du français et d'une lan-
gue étrangère, par l'étude de l'espagnol à Perpignan, et de l'ang-
lais au Havre, de l'allemand à Besancon; je veux qu'on laisse la
plus grande liberté aux conseils municipaux pour fixer la nature
des études qui auront cours dans les collèges communaux.

Messieurs, on a dit que l'étude des langues latine et grecque
doit être la principale dans nos collèges. Quoi! Racine, Fénelon,
Boileau, Corneille, Bossuet, Molière, l'immortel Molière, ne sont
pas capables de former notre esprit et notre cœur! Je prétends,
moi, que rien n'est plus propre à former la jeunesse que la lecture
et l'étude de ces immortels écrivains. « Sans latin et sans grec, dit-
on, aucune intelligence ne se développe. » Il y a un nom bien il-
lustre qui ne savait pas le latin, c'est celui qui est mort à Sainte-
Hélène. (Sensations diverses.)

Vous me concéderez, Messieurs, que l'intelligence de cet hom-
me était très développée. Napoléon s'était formé par la lecture des
auteurs français, qu'il savait par cœur et dont il récitait souvent
des passages. Il n'avait étudié Plutarque que dans Amyot.

Une voix: C'était déjà beaucoup.
Une autre voix: Bonaparte avait essayé une traduction des
Commentaires de César.

M. ALFAGO: Sans latin et sans grec, nous dit-on, on ne forme
que de médiocres écrivains. Messieurs, la France a le bonheur d'a-
voir dans ce moment-ci un poète illustre, réunissant ce qui ne lisse
pas d'être assez rare chez nous, un grand talent au plus noble
caractère; un poète dont l'imprimerie et la librairie essaient vain-
ement de reproduire les œuvres assez vite au gré de l'impaticence
publique; un grand poète, en un mot, dont tout le monde sait
les vers par cœur.

Ne vous y trompez pas, Messieurs, je ne parle pas de M. de
Lamartine, qui, quoique ce que j'ai dit jusqu'à présent puisse égale-
ment s'appliquer à lui; je parle de celui que la France a depuis
long-temps salué du nom de poète national, je parle de M. Béranger.
Hé bien! M. Béranger ne savait pas le latin, et il le dit franchement
à tout le monde.

Je pourrais chercher des exemples jusques sous le règne de Louis
XIV; vous citer Vauvenargues, Quinault, et bien d'autres. Passons
en Angleterre, Shakespeare, Messieurs, Shakespeare, ce génie im-
mortel, ne savait pas le latin.

Vous voyez que les langues anciennes ne profitent pas beaucoup.
Je ne veux pas proscrire l'étude du latin; mais je dis qu'elle n'est
pas indispensable.

Eh! Messieurs, ne croyez pas que dans l'opinion des membres
de l'Université le latin suffise. Non, il faut encore du grec,
beaucoup de grec. Mais si les études classiques facilitent le dé-
veloppement de l'intelligence, les anciens auteurs grecs ont dû étu-
dier eux-mêmes des langues mortes. Or, je ne sache pas que Platon
ait appris l'égyptien. J'ai lu avec étonnement, je l'avoue, dans un
ouvrage publié par ordre de l'Université: « Js ne puis
comprendre un professeur de sixième qui voudrait expliquer les
fables de Phèdre sans être en état de citer perpétuellement les
fables d'Esopé. »

Messieurs, quand, en géométrie, une proposition ne nous paraît
pas évidemment fausse, nous la prenons comme vraie, nous en
déduisons les conséquences, et il arrive rarement que ces consequen-
ces ne dégèrent pas en une absurdité qui déce le vice du rai-
sonnement. C'est ce que nous appelons la méthode des déductions
forcées.

Hé bien! s'il est vrai qu'on ne puisse expliquer Phèdre sans a-
voir approfondi Esopé, je dirai que La Fontaine ne pouvait pas
écrire des fables, car il ne comprenait pas Phèdre. Et Fontenelle
disait de lui: « Ce pauvre La Fontaine est si bête, si bête, qu'il
est, je crois, antérieur à Phèdre. » (On rit.)

Messieurs, le latin et le grec doivent être cultivés à fond dans
les écoles supérieures; mais je ne vois pas la nécessité d'en rendre
l'étude obligatoire dans les écoles communales.

Je réclame en faveur des conseils municipaux la liberté la plus
complète, certain qu'ils en feront toujours un judicieux et utile
emploi.

Il paraît maintenant décidé que le prétendu ouvrage de
Sanctiathon sur l'histoire de Phénicie n'est qu'une mystification
littéraire. Le célèbre Otfried Müller en a donné les preuves les
plus convaincantes. Il a découvert par sa rare érudition et sa
sagacité, les passages d'Eusèbe où Wagenfeld a puisé son texte
forgé, et il a signalé même le etrat d'impression que le pré-

Bedeutung ist, und durchaus keine verdammenswürdige Hand-
lung involvirt.

Athen, den 28. Mai 1837.

AUSLAND.

Frankreich. In den ersten Tagen des Monats Mai beschäftigte
sich die Deputirten-Kammer mit dem Gesetzentwurf über die ge-
heimen Fonds, welche das Ministerium insbesondere zu dem
Zwecke verlangte, um den wiederholten verbrecherischen Angriffen
auf das Leben des Königs zu begegnen. Die Discussion über
diesen ersten Gegenstand rief Erörterungen von Seiten des neu-
en Ministeriums über dessen System und Grundsätze hervor, und
gab zu Vorträgen Veranlassung, in denen besonders die Herrn
Odillon-Barrot, Guizot und Thiers eine glänzende Beredsamkeit
entwickelten. Zwei Millionen Franks wurden mit grosser Stimmen-
Mehrheit für die geheimen Ausgaben bewilligt.

Der General-Lieutenant Damremont hat nach seiner Ankunft in
Algier folgende Proklamation an die Bewohner erlassen:

Bewohner der französischen Besitzungen in Nord-Afrika!
Der König hat mich mit dem Gouvernement der französischen
Besitzungen in Nord-Afrika bekleidet. Ich erinnerte mich bei der
Ankunft in diesem Lande mit Freude an meine Theilnahme an
der Eroberung desselben. Diese Erinnerung ist eine Bürgschaft
für die Gesinnungen, welche ich mitbringe: dass ich nämlich ent-
schlossen sei, das, zu dessen Erringung ich geholfen, nun auch zu
befestigen. Der König will die Behaltung Algiers, und wünscht,
dass zu dem Ende Alles geschehe, was sie für Frankreich wohl-
thätig machen könne. Seine Regierung hegt denselben Wunsch,
und wird Alles zur Erreichung dieses grossen Zweckes thun. Wir
waren lange genothigt zu fechten, um nach allen Theilen eine ge-
rechte Würdigung unserer Macht zu bringen und zu beweisen, dass
unsere Waffen im Stande seien, überall vorzudringen, wo es galt,
unsere Freunde zu beschützen und unsere Feinde zu bestrafen.
Dieser Zweck ist vollkommen erreicht, und da der Einfluss des
französischen Namens in diesen Ländern Genugthuung zu Con-
stantine fordert, so dürft ihr überzeugt sein, dass die nothigen Vor-
bereitungen zu Erreichung dieses Zweckes getroffen sind. Sieben-
jährige kriegerische Opfer müssen ihren Lohn haben, und der
Augenblick ist gekommen, um die Früchte des Siegs zu ernten.
Unsre Macht auf den wichtigsten Punkten concentriren — uns
auf denselben unbedingt und andauernd niederlassen — den um
uns liegenden Boden dem Anbau überliefern, und uns sonach in
Afrika festsetzen — individuelle Unternehmungen dadurch ermu-
thigen, dass man ihnen Schutz gewährt — ihre Arbeiten mittelst
eines undurchdringlichen Kreises der Vertheidigung decken, die-
sen Kreis mit der Ausdehnung ihrer Arbeiten erweitern — Schritt
vor Schritt mit Weisheit und zugleich mit Nutzen und Sicherheit
vorrücken und dabei nur so vorschreiten, wenn wir nach reifer
Ueberlegung die Ueberzeugung haben, unsern Boden zu behaupten
— für den Handel von Frankreich und vom südlichen Eu-
ropa eine Quelle neuer Wohlfahrt schaffen — ihren Schiffen be-
queme und sichere Häfen öffnen — ihrem Handel vortheilhafte
Austauschmittel und jede mit den Interessen des Mutterlandes
und der Colonie vertragliche Erleichterung anbieten — unsere
Herrschaft für die Eingebornen mild und wohlthätig machen —
sie dahin bringen, dass sie unsere Märkte besuchen — ihnen Ge-
schmack für Industrie durch Sicherung eines Lohns für ihre Ar-
beiten ertheilen — ihnen Liebe zur Ordnung einflößen, und sie
durch ihre eigene Interessen an uns knüpfen — mit einem Wor-
te, einen auf diese Interessen und die Grundsätze der Gerechtig-
keit, zugleich aber auch auf Stärke gegründeten Friedenszustand
auf den Kriegszustand folgen lassen — eine wohlwollende und be-
schützende Pacification für diejenigen, welche sie verletzen sollten — dies ist
von nun an die der Verwaltung dieses Landes anvertraute Mis-
sion, eine in ihrer Vollziehung langsame und schwierige Aufgabe,
der ich mich zu weihen entschlossen bin.

Algier den 5. April 1837.

An die Armeen erliess der Gouverneur folgende Proklamation:
«Officiere und Soldaten! Es werden Operationen in
den Provinzen Oran und Constantine vorbereitet und andere
dürften in der Provinz Algier nothig werden. Auf allen Punkten
erwarte ich von den Truppen jenen Eifer und jene Verachtung von
Gefahren, die allein den Erfolg sichern können. Wenn es gilt,
etwas Anstrengendes auszuführen, so verlasse ich mich auf ihre
Folgsamkeit und Ausdauer. Zu allen Zeiten und bei allen Gele-
genheiten vertraue ich auf ihre Disciplin, ihre Aufopferung, ihre
Liebe zur Ordnung und ihr Pflichtgefühl. . . .

VERSCHIEDENES.

Es ist kein Zweifel mehr, dass das vielbesprochene Werk
des Sanctiathon über die Geschichte Phöniziens unterzogen
ist. Der berühmte Otfried Müller hat es überzeugend nachge-
wiesen, und sein kritischer, durch gründliche Kenntnisse geschär-
fter Blick hat die Stellen des Eusebius gefunden, welche Wagenfeld
zu seinem fingirten Texte benutzt hat. Müller hat sogar die Druk-
fehler bezeichnet, welche aus der Ausgabe des Orelli in den frag-
lichen neuen Text übergegangen sind. Uebrigens erkennt Müller
die Fähigkeit des jungen Schriftstellers rühmend an, der sich
durch die Herausgabe eines Werkes bekannt gemacht hat, des-
sen grösster Fehler eben der ist, dass es unterschoben ist.

Statistik der deutschen Universitäten.

In Berlin zählte man im Wintersemester 1696 Hochschüler, in
München 1320, in Göttingen 823, in Breslau 768, in Bonn 701,
in Tübingen 664, in Würzburg 461, in Heidelberg 456, in Jena 410,
in Kiel 263, in Erlangen 250, im Ganzen 7821 Studierende.

Zwei Reisende haben, wenn der Corre-

Γράφουρ εκ Μοναχου.

ελαττον πολλοις ατελη τα συγγραμματα των, όταν δεν εχον ανασχοληθη εις φιλολογικας μελετας...

Αλλα την ικανότητα ταυτην της συνταξως, την οποιαν απαιτω, και την οποιαν θεωρω ως τα μεγαιστα σπουδαια, ειμαι πεπεισμενος...

Δεν ζητω οσα η σπουδη των αρχαιων γλωσσων να εξορισθη πανταπισιν απο τα δημοτικα γυμνασια, αλλα προτεινω να μην ειναι υποχρεωτικη...

Διγουν, κυριοι, οτι η σπουδη της Ελληνικης και Λατινικης πρεπει να ειναι το πρωτιστον των γυμνασιων μας αντικειμενον.

Οθελτε συνομολογησει, κυριοι, οτι η διανοια του ανθρωπου εκεινη, ητον τα μαλιστα ανεπτυγημενη. Ο Ναπολεων εμορφωθη αναγιγνωσκων συγγραφεις Γαλλους...

Μια φωνη: Και τουτο ητο πολυ, Αλλη φωνη: Ο Βονεπαρτης εχεν επιχειρησθη μεταφρασει των απομνημονευματων του Κρισταρος.

Κ. Αραγων: Ανευ της γνωσεως της Ελληνικης και της Λατινικης, μας λεγουσι, μετροι μονον συγγραφεις σχηματιζονται. Η Γαλλια, κυριοι, κελτηται σήμερον λαμπρον ποιητην, συνδοντα, και τουτο ειναι σπανιον παρ' ημιν...

Μην εκλ' αθετε, κυριοι, οτι εμιλω περι του Κ. Ααμπερτιου, μ' ελον οτι εσα μεχρι τουδε ελαλσα, εφορμωζονται ομοιος και εις αυτον εμιλω περι εκεινου...

Δυναμαι να ερω αναλογα παραδειγματα και εις αυτην του Αουδεβ' του ΙΑ'. την εποχην, και να ος ανοφερω τον Βωθενεργην, Κινωλτον, και πολλους αλλους.

Βλεπιτε οτι πολλοι δεν ωφελευν αι αρχαιαι γλωσσαι. Δεν προγραφε τα Ελληνικα και Λατινικα, αλλα λεγω οτι η σπουδη των δεν ειναι αναποφραυκτος.

Ει Κυριοι, μη νομισατε οτι κατα τους κυριους του πανεπιστημιου τα Λατινικα μονα αρκουν. Θελουν και Ελληνικα, και πολλα Ελληνικα. Αλλ' αν αι κλασικαι σπουδαι βοηθουν την αναπτυξιν του νοου...

Δεν μινει πλέον αμφιβολια οτι το υποτιθειμενον συγγραμμα του Σαγγυινιανου περι ιστοριας της Φοινικης ειναι πλαστον.

Ο περιφημος Ολφριδος Μυλλερως απεδιξε τουτο εναργεστατα, και δια της γνωστης πολυμαθειας και ορθης κρισεως του, ανεκαλυψε τα χωρια του Ευσεβιου απο τα οποια ο Βαγενφελδος ηντλησε τον μυθον του...

Η εικων της Α. Μ. της βασιλευσσης Ελλάδος, την οποιαν εκωγραφισεν ο Κ. Στιλερ εξεστη εφετος εις την συλλογην των εικωνων της πολεως ταυτης.

Ο Καθηγητης της φυσικης ιστοριας του εν Μοναχω Πανεπιστημιου Κ. Βαρωνος Σουθερτ, συνοδια διαφορων γερμανων μαθητων και τινων κυριων επεχειρησθη επιστημονικην περιουειαν κατα την Ανατολην.

Ο Κ. Σουθερτ εκαμεν κατα την περιουειαν του ταυτην πλουσιαν ζωολογικην συλλογην, την οποιαν εμελλε προσεχεστατα να εξαποστειλη εις Μοναχον.

Δημοσιος εκπαίδευσις εις Προουσιαν Κατα την Εχθεσιν του Κ. Κουζιου περι καταστασεως της δημοσιου εκπαιδυσεως εις Γερμανιαν, οι φοιτητες παιδες εις τα σχολεια της Προυσιας...

Ο υποφαινόμενος θέλει παραδίδει προκαταρκτικά το Ρωμαϊκού δικαίου μαθήματα εις τας 5 ώρας Μ. Μ. εις το κατάστημα του πανεπιστημιου.

tendu éditeur a repétés de l'edition des fragmens de Sanchuniathon par Orelli; néanmoins M. Oufried Müller rend justice au talent du jeune auteur qui, la fraude à part, a débuté par un essai très recommandable.

Deux voyageurs, s'il faut en croire une correspondance de Philadelphie, publiée par le Morning-Chronicle, ont découvert, dans la grande chaîne des montagnes de Cumberland, trois Corps pétrifiés: deux hommes et un chien.

Ils sont décrits de la manière suivante: l'un est assis, ayant la tête appuyée sur un rocher qui s'avance; l'autre est debout, tenant à la Main un javelot et semble avoir été arrêté dans une marche rapide.

On ne peut se former d'autre idée de cette étonnante transformation, si non que ces deux hommes ont été ensevelis par quelque terrible convulsion de la nature.

Le soussigné commencera ses leçons préliminaires, du droit Romain à 5 heures de l'après midi, à l'Etablissement de l'Université.

Statistique des Universités de l'Allemagne. On compte à Berlin pour ce semestre; 1696 étudiants; à Munich 1320; à Gœttingen 823; à Breslau 768; à Bonn 701; à Tubingen 664; à Würzburg 461; à Heidelberg 456; à Jena 419; à Kiel 263; à Erlangen 250.

Le correspondant comprit ce signe, retourna la feuille et traça sur le Verso cette seule indication (o).

Voici comment il faut traduire cette demande et cette réponse:—?—What news?—o—nothing!—Quoi de nouveau?—rien?—»

Statistique des Universités de l'Allemagne. On compte à Berlin pour ce semestre; 1696 étudiants; à Munich 1320; à Gœttingen 823; à Breslau 768; à Bonn 701; à Tubingen 664; à Würzburg 461; à Heidelberg 456; à Jena 419; à Kiel 263; à Erlangen 250.

Le correspondant comprit ce signe, retourna la feuille et traça sur le Verso cette seule indication (o).

Voici comment il faut traduire cette demande et cette réponse:—?—What news?—o—nothing!—Quoi de nouveau?—rien?—»

Statistique des Universités de l'Allemagne. On compte à Berlin pour ce semestre; 1696 étudiants; à Munich 1320; à Gœttingen 823; à Breslau 768; à Bonn 701; à Tubingen 664; à Würzburg 461; à Heidelberg 456; à Jena 419; à Kiel 263; à Erlangen 250.

Le correspondant comprit ce signe, retourna la feuille et traça sur le Verso cette seule indication (o).

PELGIORNO NATAZIIO DI S. MAESTA OTTONE I. RE DI GRECIA.

Carme Estemporaneo.

Perche la tuba Omerica In cosi bel momento Come ne' prischii secoli Romoreggiar non sento? S' ella eternava Achille Eternerebbe o mille Figli di liberta'!

Vergin di servo encomio Liberamente estollo I vanni miei sul tripode Dove risiede Apollo: I secoli passati Di gloria illuminati Veggo d'innanzi a me.

D'antichi Eroi progenie Oggi vagiva in cupa E fin d'allor l'Altissimo Segnava la fortuna Di Grecia combattuta Sotto il poter caduta Del' Ottoman crudel.

Dell Creatore sillaba Non si cancella mai! Gli anni di sangue caddero Ebbero tomo i guai. E già l'odrisia luna Vista la sua fortuna. Tremulla s'ecclissò.

E di sciagure il turbine Non rembi in queste terra Cve le Dive aonie Stanche di tanta guerra Cerca l'asilo Antico Che per destin nemico Gradivo sanguinò.

O Tπευθυνος Συντάκτης X. Σακελλαριου.

Le gérant responsable C. Sakellarios.

Verantwortlicher Redacteur C. Sakellarios.